

Det har ikke været muligt for de kommunale Myndigheder at udvide Kammerne med de Pengemidler, der for Øjeblikket staa til Raadighed, og det vil heller ikke blive muligt, forinden Lovgivningsmagten giver denne store Kommune den samme Ret til at bestemme sig selv, som de øvrige Kommuner have. Vi have nu tilladt os her at stille dette Forslag og anført, at da Kjøbenhavns Kommune ikke har en saadan Institution som den fri Fattigkasse, skulle Pengene stilles til Raadighed for Kommunalbestyrelsen til Anvendelse i lignende Øjemed, som man gaar ud fra, at de fri Fattigkasser anvende deres Midler til. Jeg tror ikke, at det, som det ærede Medlem for Nørre-Sundby (A. K. Sørensen) udtalte, er uheldigt, at man har til Raadighed en Sum, som man ikke kan bruge et Aar eller to eller maaske tre. Jeg synes tværtimod, at det vil være ganske heldigt og overordentlig rart, om man, naar man nu mener, at disse Penge ikke bør blive i Statskassen, lægger dem hen til Understøttelse for virkelig trængende — ikke trængende i den Forstand, at de mangle Midler til at betale deres Rentpenge med eller ere lidt i Kniibe med at faa dem betalte, men saadanne trængende, som mangle Brød til sig og Familie, maaske Dag over Hovedet og Klæder at klæde sig i. Det er saadanne trængende, vi her tænke paa, og vi tro, at det er dem, der i første Linie have Krav paa at blive understøttede. Jeg tror derfor, det vilde være ganske heldigt, om det høje Ting vilde følge os, som have tilladt os at stille dette Ændringsforslag.

Jeg vilde gerne endnu gøre et Par Bemærkninger. I Slutningen af Tirsken — saa vidt jeg erindrer, var det Samlingen 1885—86 eller 1886—87 — blev der foreslaaet her i Tinget, og saa vidt jeg erindrer ogsaa vedtaget, at yde til arbejdsløse en ekstraordinær Understøttelse til et Beløb af omtrent 1 Million Kr., jeg tror, det blev beregnet til 35 Ore pr. Individ. Forslaget gik imidlertid ikke igennem i det andet Ting, og den Modstand, det mødte fra en vis Side af vort politiske Liv, nemlig Højre, gik særlig ud fra, at Arbejderne vare meget stolte til at ville modtage en Gave af Statskassen, de ønskede ikke at faa Almisse, de ønskede at faa Arbejde og at kunne tjene deres Brød paa en hæderlig Maade. Jeg skal nu være en af de første til at erkende, at det var ønskeligt, om man kunde anvende 1 Million til produktivt Arbejde til Fordel for Befolkningen — det er imidlertid ikke let i en Haandevending at faa noget saadant ført igennem —, men jeg skal dog sige, at

jeg synes, det maa være langt lettere for Arbejderen, og er det ganske sikkert ogsaa, at tage imod Understøttelse, naar han er i virkelig Nød, end det maa være for vore Grever og Baroner, store Godsejere og store Gaardmænd at tage den Gave, som der her er Tale om, en Gave, der absolut — det er aldeles ubestrideligt — staaer i omvendt Forhold til Trangen. Naar man har hævdet det Princip, at Arbejderbefolkningen ikke kunde tage imod en saadan Gave af Statskassen, synes jeg, at det er en ganske ejendommelig Opfattelse, der skal til for at foreslaa, at en saadan Gave skal gives til Folk, der dog faktisk trænge langt mindre end det store Gros af Arbejdere. Jeg tror derfor, at naar vi nu endelig ere inde paa at dele ud af Statskassen, og naar man i de to foregaaende Aar har delt ud til Hartkornbesidderne, bør vi for en Gangs Skyld give Penge til de fattige. Er der ikke Brug for Pengene et Aar eller to, saa meget desto bedre. Saa viser det jo, at der ikke er saa stor Nød, som man maaske har forudsat. Men at der er Brug for disse Penge, kan man dog være temmelig sikker paa. Det glædede mig at høre det ærede Medlem for Nørre-Sundby (A. K. Sørensen) udtale, at i hans Kommune havde de en Art forlods Ligning til de fattiges Kasse. Saaledes er det desto værre ikke alle Steder. (Ordføreren for Forslagsstillerne [A. K. Sørensen]: Mange Steder!) Det er det maaske mange Steder, men langt fra alle Steder, og som vi have hørt, have vi her i Kjøbenhavn slet ikke nogen saadan Institution til Trods for, at Kjøbenhavn er Landets største Kommune og en Kommune, der forholdsvis har det største Antal fattige, og ganske naturligt, fordi Kjøbenhavn gennem en Række af Aar har været det Sted, hvortil den Befolkningsmængde thuede, som særlig Landbruget skød fra sig, ikke fandt Anvendelse for. Derfor mener jeg, at det høje Ting netop bør støtte det Ændringsforslag, her foreligger.

Jungersen: Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for Hovedforslaget, som det foreligger. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem, der nu sidst talte, i hans Betragtninger af Landbrugets Stillings Med Hensyn til de Kjøbenhavnske Forhold i Sammenligning med Forholdene ude paa Landet vil jeg sige, at der allerede fra Statens Side er ydet betydelige Tilskud til dem, der skulle vente Hjælp af de fattiges Kasse, og jeg vil her nævne blandt andet Understøttelsesloven, som har været en stor Støtte for disse Folk, der ellers vare henvisse til